

Am renăscut adulți

Nicu Hăloiu

Am renăscut adulți

...

Noi am murit iubito, deja de-atâtea ori,
A mai rămas de-atunci doar un ecou,
Dar ne-am pierdut apoi, doi visători
Și ne-am găsit, născându-ne din nou!

...

Când nu-mi erai, nu mă născusem încă,
Priveam doar cerul, așteptând să zbor
Și te strigam în câte-o noapte-adâncă,
Văzându-ți chipul drag cuprins de dor!

...

Rămăsese-n mine acel subtil ecou,
Ca o micuță floare care a tot crescut,
Erai icoana mea și te rugam, tăcut,
Să te gălesc, ca să mă nasc din nou!

...

Eram un mort atunci, ce părea doar viu,
Dar să te strig, nicidecum n-am încetat
Iar bucuria nu pot să ți-o descriu,
Când te-am găsit și-apoi am înviat!

...

Povestea asta or fi trăit-o mulți,
Iar pentru ei, ea este doar banală,
Însă pentru noi rămâne specială,
Că am murit și-am renăscut adulți!